

2.s.HTK

DDS 13 Måne og sol

This little light of mine (sangark)

DDS 450 Du kommer Jesus i vor dåb

DDS 476 Kornet, som dør i Jorden

DDS 560 Det livet ord vi bygger på

DDS 277 Herre, når din time kommer

Der er en læsning i formessen. Salutation, kollekt, læsning og Trosbekendelse er efter første salme.

Prædiken: "Hvis du vidste!"

Jesus siger til kvinden: "Hvis du kendte Gud gave og vidste, hvem det er, der siger til dig:..."

Hvis vi i vores tanker har nærværende, hvad Guds gave er. Hvem Jesus er for os, så ville vi længes endnu mere efter at være berørt af hans underfulde gerning i os. Vores åndelige hukommelse kan være som en si. Vi kæmper alle med en åndelig demens. Vi glemmer den overstrømmende kraft og virke, Gud ønsker at komme os i møde med. Vi glemmer den frihed og fred, der kun kan strømme til os fra Gud. Vi har brug for regelmæssig at trænge ind i det mysterium.

Gaven bliver bestemt som levende vand. Det er måske ikke så appellerende billede her i vinterens grå og mørke dage. Men var alt frosset til, og vi ikke havde adgang til vand, så ville billedet være mere dragende på os. Hvis vi var i en varme, hvor enten vandet var stillestående og befængt med bakterier og råddenskab, så ville levende vand være noget vores hjerter ville råbe efter. Hvis det endda vare så varmt, at der slet ikke var vand tilgængelig, så ville levende vand i åndelig forstand være vores tanker og sinds største begær at kunne kaste os ud i en levende strøm af vand.

Tilbedelse er udtryk for mere end bare en enkeltstående bøn eller sang til Gud. Tilbedelse handler om at strække sig til Gud i alt hvad vi lever med. Tilbedelse er en levemåde, samtidig at det også er konkret bøn og stilhed. Tilbedelse er hvem vi venter os livet af. Tilbedelse er, det vi ophøjer, som det højeste i vores liv.

Alt kan vi gøre til genstand for tilbedelse. Hver dag i vores liv, er der erstatningsguder, som byder sig til, for at de vil have vores opmærksomhed og tilbedelse. Alle disse falske guder selv om de ikke nødvendigvis er levende, så er de hårde og ubarmhjertige. De kræver ofringer og betalinger. Som regel er det til stor smerte for os. Nogen mennesker gør deres arbejde til en gud, og må betale dyrt med deres familie.

Ånd og sandhed er kendetegnet ved den tilbedelse Jesus åbner op for. Ånd har at gøre med at det kommer fra Gud. Det er ikke menneskeskabt religiøsitet. Det er Ånden, som selv lever i os, som kalder og drager det

liv frem. I modsætning til afguder, så har Gud selv bragt et offer og betalt for os. Kilden der bliver plantet inde i os, det er en nådeskilde. En kilde som er tilvejebragt af Gud.

Jesus åbner op for at vi kan bede om "levende vand". Det levende vand er kun en bøn borte. Helt nærværende og helt tilgængeligt.

Vi har alle mulige programmer og målsætninger for øje, som vil bibringe vores liv noget bedre. Her tilbyder Jesus os levende vand, som kan blive en kilde i os, der løber med evigt liv. Det er en virkelig forvandling og fornyelse, som ikke er tidsbegrænset. Den har evigheden for sig.

Udtrykket "Levende vand" dækker over noget større. Vandet er et symbol på Helligånden. Vandet er også symbol på liv – liv der kæmper mod åndelig død. Vi ser at det levende vand i dagens beretning kan forvandle et menneske. Kvinden som vi møder i dag, som var ramt af social skam og isolation, hun bliver sat fri. Den levende og rensende kilde som Jesus planter i hende, gør at hun nu vender sig til andre mennesker for at dele glæden, i stedet for at kredse om hendes eget syndige og elendige liv.

I tilbedelse møder vi Ham som er sandheden selv. Han træder ind midt i vores løgne og forvirring. Han skaber klart vejr. Han filtrer vores grumsede vand og gør det spritklart, som en kalkstrøm, hvor intet kan holde sig skjult. Helligånden har en overbevisende gerning. Det er den gerning i vores sind og samvittighed, som får os til at gå forsoningens vej. Her bliver vi draget til at nedlægge vores egen stolthed. Her løftes vores blik op mod Gud og ud til vores næste.

Nadverord:

Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af kilden med livets vand for intet.

»Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.

»Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: »Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.«